

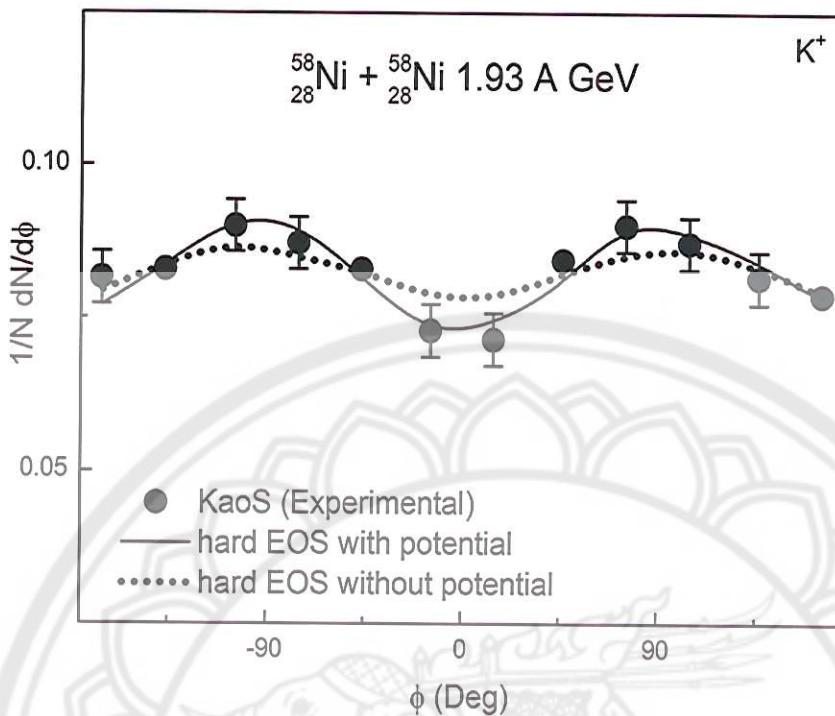
บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการคำนวณการกระจายอะซิมูทธอลของ K^+

ผลของการคำนวณการกระจายอะซิมูทธอลของ K^+ ของ K^+ ของอันตรกิริยาการชนของ $^{58}_{28}Ni + ^{58}_{28}Ni$ ที่ระดับพลังงาน 1.93 A GeV แสดงข้อมูลในภาพ 13 14 15 16 และภาพ 17 โดยใช้สมการสถานะแบบอ่อน และสมการสถานะแบบแข็ง คำนวณค่า $\left(\frac{1}{N} \frac{dN}{d\phi} \right)$ เทียบกับมุม ϕ โดยค่าการกระจายอะซิมูทธอลมีค่าเพิ่มขึ้นเมื่อมุม $\phi = \pm 90^\circ$ ซึ่งทำใหอนุภาค K^+ มีระนาบตั้งจากกับระนาบการชน ค่าการไฟล์เชิงวารี $v_2 < 0$ ดังตารางที่ 2 และ 3 ซึ่งหมายความว่ามีการลดปล่อยอนุภาค K^+ ออกมาก มีระนาบตั้งจากกับระนาบปฏิกิริยาของการชนอนุภาค ซึ่งผลที่ได้เทียบกับการทดลองของกลุ่ม KaoS ที่ห้องปฏิบัติการชนไอนอนหนักโดยแสงซินโครตรอน ที่เมือง Darmstadt ประเทศเยอรมัน โดยใช้ลำของ $^{197}_{79}Au$ พลังงาน 1.50 A GeV เข้าชนเป้า $^{197}_{79}Au$ (0.96 g/cm^2) และใช้ลำ $^{58}_{28}Ni$ พลังงาน 1.93 A GeV เข้าชนเป้า $^{58}_{28}Ni$ (0.68 g/cm^2) โดยหาขนาดของอนุภาคต่างๆ โดยใช้โมเมนตัมและเวลาของการเคลื่อนที่ จากเครื่องสนาแม่เหล็กสเปกโตรมิเตอร์ และเครื่องไฮโดรสโคปใช้สำหรับแสดงลักษณะเหตุการณ์ มุมไฮโดรสโคปมีความกว้างเพื่อใช้หาค่าศูนย์กลางของการชนจากจำนวนของอนุภาคที่มีประจุที่วัดได้ในช่วงมุมเชิงข้อ (polar angle) ในช่วง $12^\circ < \theta_{Lab} < 48^\circ$ การกำหนดทิศทางของระนาบเหตุการณ์สร้างจากมุมการปล่อยอะซิมูทธอลของประจุไปรเจกไตล์โดยวิธีการส่งผ่านโมเมนตัม การหาขนาดของอนุภาคต่างๆ ที่เกิดขึ้นถูกค้นพบจากพลังงานที่สูญเสียของอนุภาค และเวลาของการเคลื่อนที่ ซึ่งวัดด้วยไฮโดรสโคปซึ่งห่างจากเป้า 7 เมตร จากมุมเชิงข้อระหว่าง 0.5° และ 11°

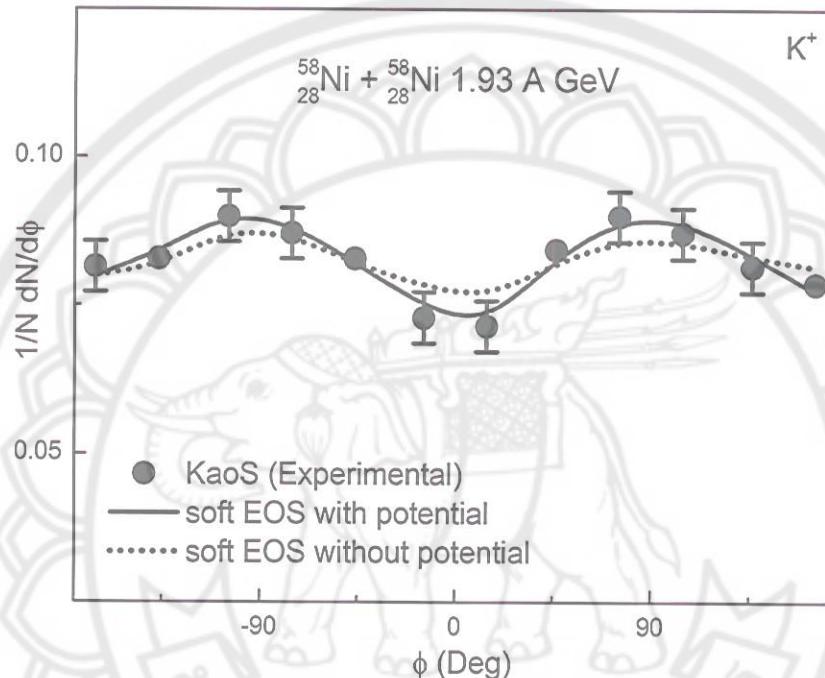
กราฟผลการคำนวณการกระจายอะซิมูทธอลของ K^+ ของอันตรกิริยาการชนของ $^{58}_{28}Ni + ^{58}_{28}Ni$ ที่พลังงาน 1.93 A GeV แสดงข้อมูลดังภาพ 13 14 15 16 และ 17 โดยใช้แบบจำลอง QMD โดยผลการคำนวณการรวมศักย์ ($K^+ N$) ในตัวกลาง แสดงด้วยเส้นทึบ และการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ ($K^+ N$) แสดงด้วยเส้นประ เทียบกับผลการทดลองของ KaoS แสดงในสัญลักษณ์วงกลมทึบ

ภาพ 13 การคำนวณการกระจายอะซิมูททอลของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ จากปฏิกริยาการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่พลังงาน 1.93 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ต่อกกระหบ $3.8 \text{ fm} < b < 6.5 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และไม่มีเมนตัมส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV/c}$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทึบแสดงผลการทดลองของ KaoS [2] เทียบกับเส้นทึบแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบแข็งโดยรวมศักย์ของเคออน-นิวคลีอ่อน (K^+N) และเส้นประแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบแข็งโดยไม่รวมศักย์ของเคออน-นิวคลีอ่อน (K^+N)

จากภาพ 13 เป็นการคำนวณการกระจายอะซิมูททอลของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ ด้วยปฏิกริยาการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่ระดับพลังงาน 1.93 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ต่อกกระหบ $3.8 \text{ fm} < b < 6.5 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และไม่มีเมนตัมส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV/c}$ ตามลำดับโดยการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบแข็งที่รวมศักย์และไม่รวมศักย์ของเคออน-นิวคลีอ่อน (K^+N) แสดงให้เห็นว่าการรวมศักย์ของเคออน-นิวคลีอ่อน (K^+N) ซึ่งเป็นแรงผลักสำหรับ K^+ จึงทำให้ K^+ หลุดออกจากนิวคลีอ่อนและมีการปลดปล่อยอนุภาค K^+ ออกมานอกระหว่าง (out-of-plane) ที่ความเร็วสูงยังคงและการไฟลเชิงตรงมีพิเศษร่วมกันข้ามกับนิวคลีอ่อนที่ แรพิดิตี้ projectile (projectile rapidity) และเป้า ดังนั้น

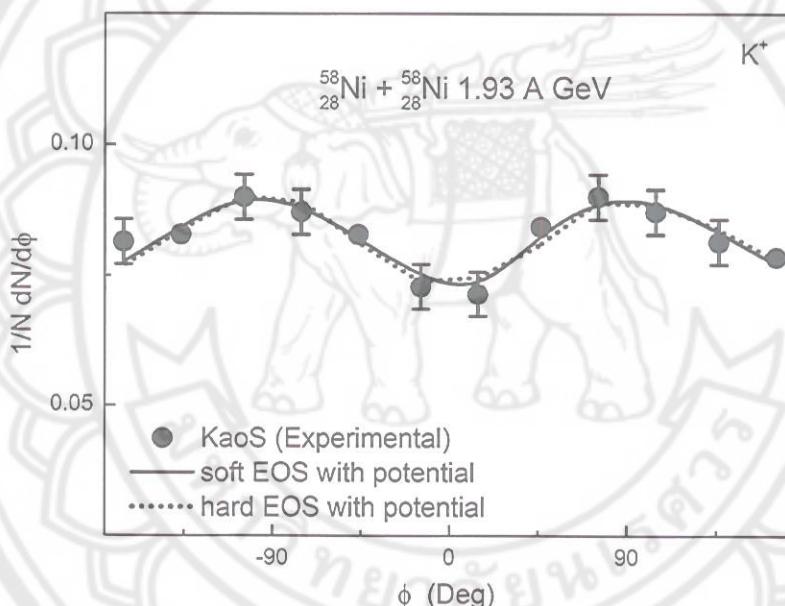
การคำนวณทางทฤษฎีของการรวมศักย์เคออน-นิวเคลียชน (K^+N) ลงในสมการสถานะแบบแข็ง จึงทำให้ผลการคำนวณทางทฤษฎีมีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [2] ได้ดีกว่าการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียชน (K^+N) ดังนั้นการกระจายอะซิมุทธอลจีนี้ใช้เป็นตัวตรวจสอบคุณสมบัติในตัวกลางของอนุภาค K^+ ที่ความหนาแน่นสูง

ภาพ 14 การคำนวณการกระจายอะซิมุทธอลของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ จากปฏิกริยาการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่พลังงาน 1.93 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ตอกกระหบ $3.8 \text{ fm} < b < 6.5 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และไมemen ตั้มส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV/c}$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทึบแสดงผลการทดลองของ KaoS [2] เทียบกับเส้นทึบแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบอ่อนโดยรวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียชน (K^+N) และเส้นประแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบอ่อนโดยไม่รวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียชน (K^+N)

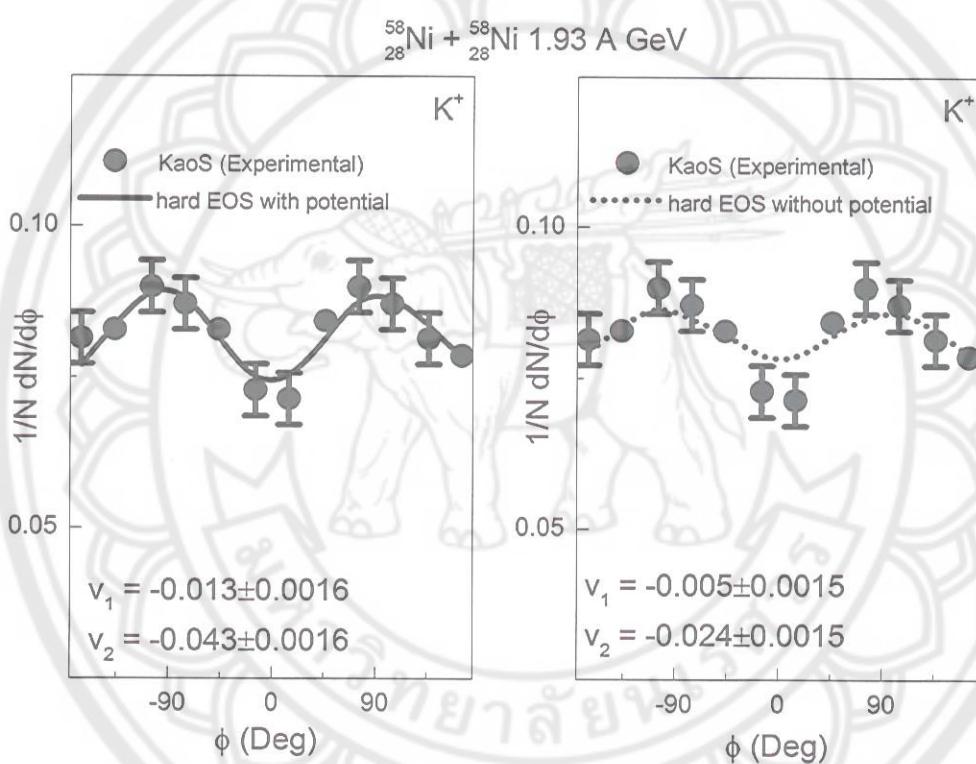
จากการคำนวณการกระจายอะซิมุทธอลของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ ด้วยปฏิกริยาการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่ระดับพลังงาน 1.93 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ตอกกระหบ $3.8 \text{ fm} < b < 6.5 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และไมemen ตั้มส่งผ่านมีค่า

$0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV}/c$ ตามลำดับโดยการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบแข็งที่รวมศักย์และไม่รวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) แสดงให้เห็นว่าการรวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) ซึ่งเป็นแรงผลักสำหรับ K^+ จึงทำให้ K^+ หลุดออกจากนิวเคลียนและมีการปลดปล่อยอนุภาค K^+ ออกมานอกระนาบ (out-of-plane) ที่ความเร็วศูนย์กลางและการเหลียงตรงมีพิเศษตรงกันข้ามกับนิวเคลียนที่ แรพิดิตี้ projectile (projectile rapidity) และเป้า ดังนั้น การคำนวณทางทฤษฎีของการรวมศักย์เคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) ลงในสมการสถานะแบบอ่อน จึงทำให้ผลการคำนวณทางทฤษฎีมีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [2] ได้ดีกว่าการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) ดังนั้นการกระจายอะซิมุทธอลจึงใช้เป็นตัวตรวจวัดคุณสมบัติในตัวกลางของอนุภาค K^+ ที่ความหนาแน่นสูง

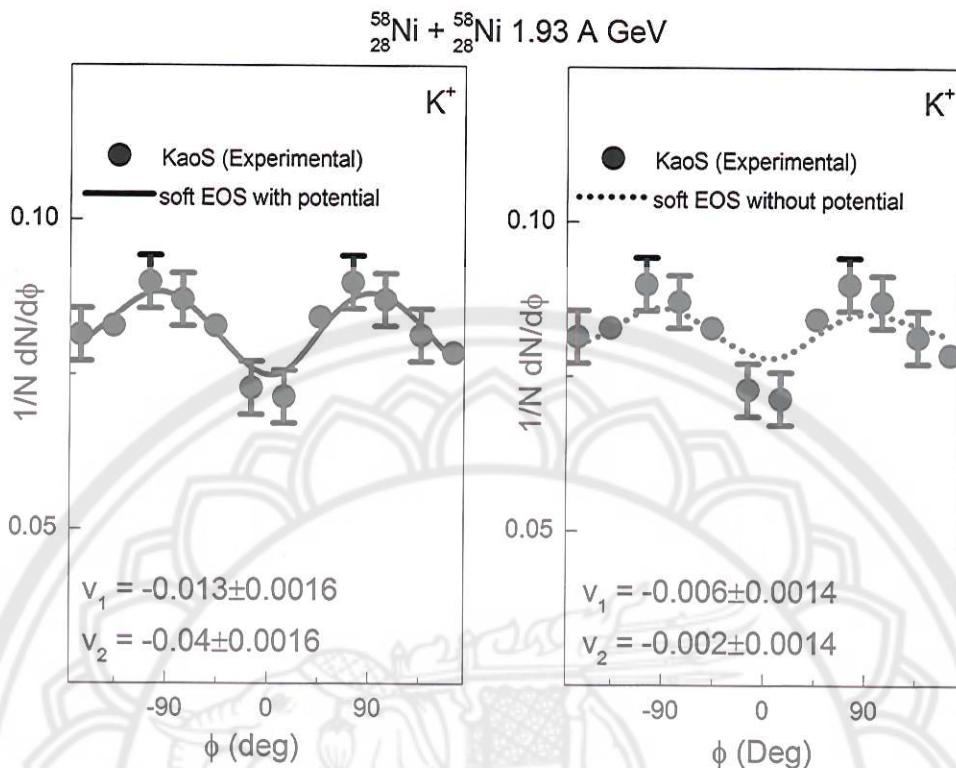
ภาพ 15 การคำนวณการกระจายอะซิมุทธอลของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับ มุม ϕ จากปฏิกิริยาการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่พลังงาน 1.93 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ตักษะทบ $3.8 \text{ fm} < b < 6.5 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และโมเมนตัมส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV}/c$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทึบแสดงผลการทดลองของ KaoS [2] เทียบกับเส้นทึบแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบอ่อนโดยรวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) และเส้นประแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบแข็งโดยรวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N)

จากภาพ 15 เป็นการคำนวณการกระจายอะซิมูททอลของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ ด้วยปฏิกิริยาการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่ระดับพลังงาน 1.93 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ต่อกลบที่ $3.8 \text{ fm} < b < 6.5 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และไมemen ตั้งส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV/c}$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบแข็ง จะมีค่าใกล้เคียงกับสมการสถานะแบบอ่อน และเมื่อเพิ่มการคำนวณค่าศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N) ลงในสมการสถานะแบบอ่อนและสมการสถานะแบบแข็ง จะทำให้ผลการคำนวณมีแนวโน้มที่จะลดคล่องกับผลการทดลองของ KaoS [2]

ภาพ 16 การคำนวณการกระจายอะซิมูททอลของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ จากปฏิกิริยาการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่พลังงาน 1.93 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ต่อกลบที่ $3.8 \text{ fm} < b < 6.5 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และไมemen ตั้งส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV/c}$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทึบแสดงผลการทดลองของ KaoS [2] เทียบกับเส้นทึบแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบแข็งโดยรวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N) (ภาพซ้าย) และเส้นประแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบแข็งโดยไม่รวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N) (ภาพขวา)

จากภาพ 16 เป็นการคำนวณการกระจายอะซิมูทธอลของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ ด้วยปฏิกริยาการชนของ $^{58}_{28}Ni + ^{58}_{28}Ni$ ที่ระดับพลังงาน $1.93 A \text{ GeV}$ โดยใช้พารามิเตอร์ตอกратทบ $3.8 \text{ fm} < b < 6.5 \text{ fm}$ และค่าแรปิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และโมเมนตัมส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV/c}$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบแข็งของการรวมศักย์และไม่รวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียน (K^+N) พบร่วมกันของศักย์ K^+N มีผลต่อรูปแบบการปลดปล่อยของอนุภาค K^+ โดยที่ค่าการไหลเชิงวงรี (v_2) มีค่าน้อยกว่าศูนย์จึงทำให้เกิดแรงผลักซึ่งศักย์ (K^+N) เป็นแรงผลัก เพราะระนาบของการเกิดมีทิศตั้งฉาก (out-of-plane) กับระนาบปฏิกริยา ดังนั้นการคำนวณการไหลเชิงตรงและการไหลเชิงวงรีโดยรวมศักย์เคออน-นิวเคลียน (K^+N) จะมีแนวโน้มสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [2] โดยค่าการไหลเชิงตรงและค่าการไหลเชิงวงรีของการรวมศักย์และไม่รวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียน (K^+N) จะมีค่า $v_1 = -0.013 \pm 0.0016$ $v_2 = -0.043 \pm 0.0016$ (ภาพซ้าย) และ $v_1 = -0.005 \pm 0.0015$ $v_2 = -0.024 \pm 0.0015$ (ภาพขวา)

ภาพ 17 การคำนวณการกระจายอะซิมูททอลของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ จากปฏิกิริยาการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่พลังงาน 1.93 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ตอกกระทบ $3.8 \text{ fm} < b < 6.5 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และโมเมนตัมส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV/c}$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทึบแสดงผลการทดลองของ KaoS [2] เทียบกับเส้นทึบแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบอ่อนโดยรวมศักย์ของเคอ่อน-นิวคลีอ่อน (K^+N) (ภาพซ้าย) และเส้นประแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบอ่อนโดยไม่รวมศักย์ของเคอ่อน-นิวคลีอ่อน (K^+N) (ภาพขวา)

จากภาพ 17 เป็นการคำนวณการกระจายอะซิมูททอลของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ ด้วยปฏิกิริยาการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่ระดับพลังงาน 1.93 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ตอกกระทบ $3.8 \text{ fm} < b < 6.5 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และโมเมนตัมส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV/c}$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบอ่อนของกรวยศักย์และไม่รวมศักย์ของเคอ่อน-นิวคลีอ่อน (K^+N) พบว่าอิทธิพลของศักย์ K^+N มีผลต่อรูปแบบการปลดปล่อยของอนุภาค K^+ โดยที่ค่าการไฟลเซิงวารี (v_2) มีค่าน้อยกว่าศูนย์จึงทำให้เกิดแรงผลักซึ่งศักย์ K^+N เป็นแรงผลักเพราะวนานาของการเกิดมีทิศตั้งฉาก (out-of-plane) กับระนาบปฏิกิริยา

ดังนั้นการคำนวณการไฟลเชิงตรงและการไฟลเชิงวงรีโดยรวมศักย์เคอ่อน-นิวคลีอ่อน (K^+N) จะมีแนวโน้มสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [2] โดยค่าการไฟลเชิงตรงและค่าการไฟลเชิงวงรีของการรวมศักย์และไม่รวมศักย์ของเคอ่อน-นิวคลีอ่อน (K^+N) จะมีค่า $v_1 = -0.013 \pm 0.0016$ $v_2 = -0.04 \pm 0.0016$ (ภาพซ้าย) และ $v_1 = -0.006 \pm 0.0014$ $v_2 = -0.002 \pm 0.0014$ (ภาพขวา)

ตาราง 2 แสดงค่าการไฟลแบบส่งผ่าน v_1 และการไฟลเชิงวงรี v_2 เปรียบเทียบผลการทดลองของ KaoS [2] และผลการคำนวณโดยรวมศักย์ และไม่รวมศักย์ (K^+N)
จากการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่ระดับพลังงาน 1.93 A GeV โดยสมการสถานะแบบแม็กซ์

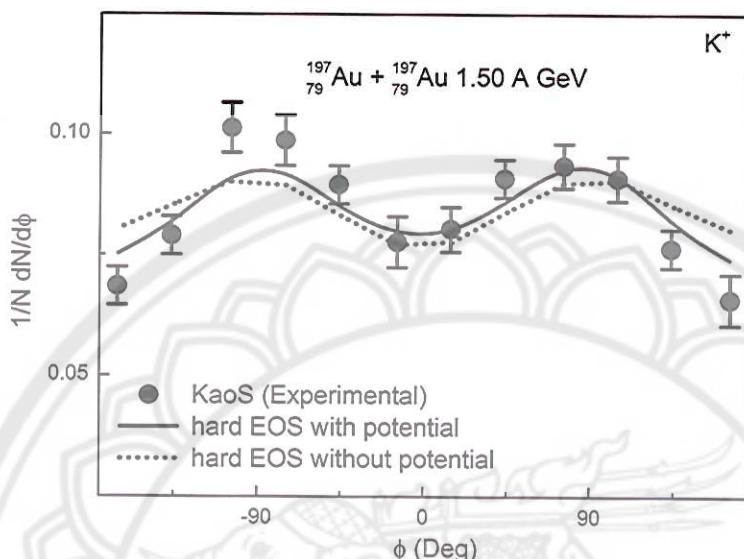
การไฟล	ผลการทดลอง	รวมศักย์ (K^+N)	ไม่รวมศักย์ (K^+N)
การไฟลเชิงตรง (v_1)	-0.01 ± 0.01	-0.013 ± 0.0016	-0.005 ± 0.0015
การไฟลเชิงวงรี (v_2)	-0.05 ± 0.03	-0.043 ± 0.0016	-0.024 ± 0.0015

ตาราง 3 แสดงค่าการไฟลแบบส่งผ่าน v_1 และการไฟลเชิงวงรี v_2 เปรียบเทียบผลการทดลองของ KaoS [2] และผลการคำนวณโดยรวมศักย์และไม่รวมศักย์ (K^+N)
จากการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่ระดับพลังงาน 1.93 A GeV โดยสมการสถานะแบบอ่อน

การไฟล	ผลการทดลอง	รวมศักย์ (K^+N)	ไม่รวมศักย์ (K^+N)
การไฟลเชิงตรง (v_1)	-0.01 ± 0.01	-0.013 ± 0.0016	-0.006 ± 0.0014
การไฟลเชิงวงรี (v_2)	-0.05 ± 0.03	-0.04 ± 0.0016	-0.002 ± 0.0014

ผลของการคำนวณการกระจายอะตอมทั่วไป $\left(\frac{1}{N} \frac{dN}{d\phi} \right)$ ของ K^+ ของอันตรกิริยาการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่ระดับพลังงาน 1.50 A GeV แสดงข้อมูลในภาพ 18 19 20 21 และ 22 โดยใช้สมการสถานะแบบอ่อน และสมการสถานะแบบแม็กซ์คำนวณค่า $\left(\frac{1}{N} \frac{dN}{d\phi} \right)$ เทียบกับมุม ϕ โดยเปรียบเทียบค่ามุม $\phi = \pm 90^\circ$ ซึ่งทำให้เห็นว่าอนุภาค K^+ มีระนาบตั้งฉากกับระนาบการชนโดยใช้แบบจำลอง QMD ซึ่งผลที่ได้เทียบกับการทดลองของ KaoS ที่ห้องปฏิบัติการชนไอกอนหนักโดยแสงชีนโคตรอน ที่เมือง Darmstadt ประเทศเยอรมัน ค่าการไฟลเชิงวงรี $v_2 < 0$ ดังตาราง 4 และ 5

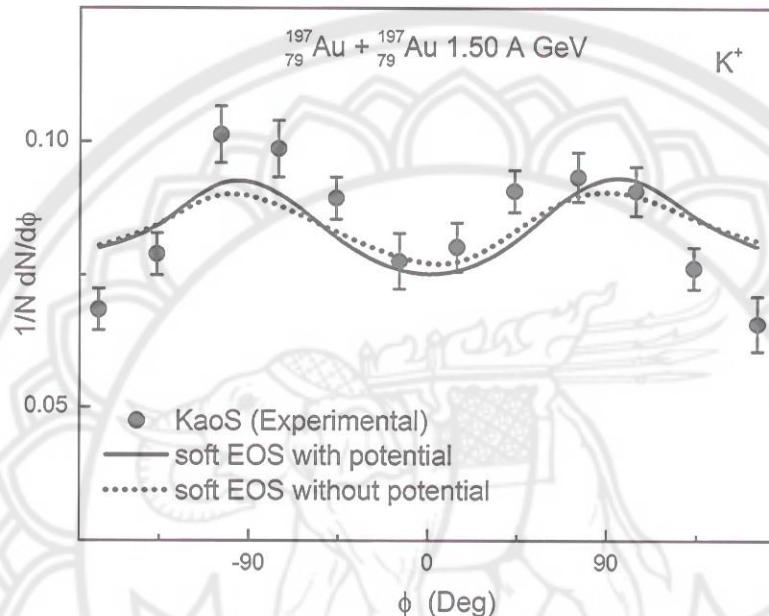
ซึ่งหมายความว่ามีการปลดปล่อยอนุภาคของ K^+ ออกมากและจะมีระนาบตั้งจากกับระนาบปฏิกริยาการชนของอนุภาค

ภาพ 18 การคำนวณการกระจายอะซิมูททอลของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ จากปฏิกริยาการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่พลังงาน 1.50 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ ตกกระหบ $5.9 \text{ fm} < b < 10.2 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และไมemen ตั้มส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV}/c$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทึบแสดงผล การทดลองของ KaoS [2] เทียบกับเส้นทึบแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการ สถานะนิวเคลียร์แบบแข็งโดยรวมศักย์ของเคอน-นิวคลีอ่อน (K^+N) และเส้นประแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบแข็งโดยไม่รวม ศักย์ของเคอน-นิวคลีอ่อน (K^+N)

จากการ 18 เป็นการคำนวณการกระจายอะซิมูททอลของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับ มุม ϕ ด้วยปฏิกริยาการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่ระดับพลังงาน 1.50 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ ตกกระหบ $5.9 \text{ fm} < b < 10.2 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และไมemen ตั้มส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV}/c$ ตามลำดับโดยการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบแข็งที่รวม ศักย์และไม่รวมศักย์ของเคอน-นิวคลีอ่อน (K^+N) และแสดงให้เห็นว่าการรวมศักย์ของเคอน-นิวคลีอ่อน (K^+N) ซึ่งเป็นแรงผลักสำหรับ K^+ จึงทำให้ K^+ หลุดออกจากนิวคลีอ่อนและมีการ ปลดปล่อยอนุภาค K^+ ออกมานอกระนาบ (out-of-plane) ที่ความเร็วศูนย์กลางและการไฟลเชิง ตรงมีพิศตรงกันข้ามกับนิวคลีอ่อนที่ แรพิดิตี้ projectile (projectile rapidity) และเป้า ดังนั้นการ

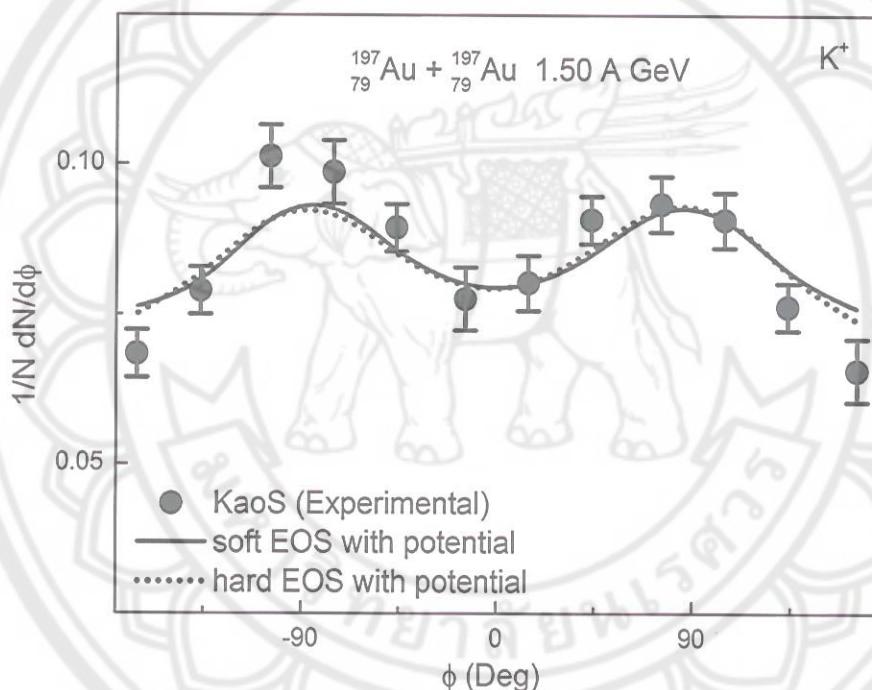
คำนวณทางทฤษฎีของการรวมศักย์เดคอน-นิวเคลียชน (K^+N) ลงในสมการสถานะแบบแม้ง จึงทำให้ผลการคำนวณทางทฤษฎีมีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [2] ได้ดีกว่าการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ของเดคอน-นิวเคลียชน (K^+N) ดังนั้นการกระจายอะซิมุทธอลจิงใช้เป็นตัวตรวจวัดคุณสมบัติในตัวกลางของอนุภาค K^+ ที่ความหนาแน่นสูง

ภาพ 19 การคำนวณการกระจายอะซิมุทธอลจิงของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ จากปฏิกริยาการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่พลังงาน 1.50 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ ตากกระทบ $5.9 \text{ fm} < b < 10.2 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และโมเมนตัมส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV/c}$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทึบแสดงผลการทดลองของ KaoS [2] เทียบกับเส้นทึบแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบอ่อนโดยรวมศักย์ของเดคอน-นิวเคลียชน (K^+N) และเส้นประแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบอ่อนโดยไม่รวมศักย์ของเดคอน-นิวเคลียชน (K^+N)

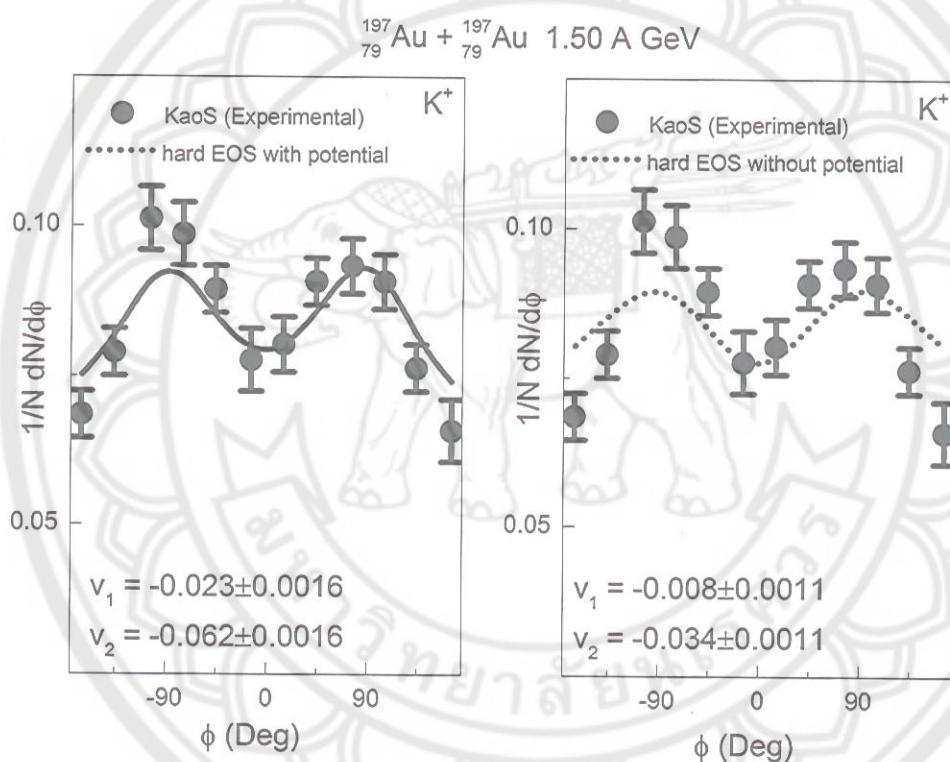
จากภาพ 19 เป็นการคำนวณการกระจายอะซิมุทธอลจิงของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ ด้วยปฏิกริยาการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่ระดับพลังงาน 1.50 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ ตากกระทบ $5.9 \text{ fm} < b < 10.2 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และโมเมนตัมส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV/c}$ ตามลำดับโดยการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบอ่อนที่รวม

ศักย์และไม่รวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N) แสดงให้เห็นว่าการรวมศักย์ของ เคอน-นิวเคลียน (K^+N) ซึ่งเป็นแรงผลักสำหรับ K^+ จึงทำให้ K^+ หลุดออกจากนิวเคลียนและมีการปลดปล่อยอนุภาค K^+ ออกมานอกระนาบ (out-of-plane) ที่ความเร็วสูงยังคงและการไฟล เริงตรงมีพิศตรงกันข้ามกับนิวเคลียนที่ แรพิดิตี้ projectile rapidity) และเป้า ดังนั้น การคำนวณทางทฤษฎีของการรวมศักย์เคอน-นิวเคลียน (K^+N) ลงในสมการสถานะแบบอ่อน จึงทำให้ผลการคำนวณทางทฤษฎีมีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [2] ได้ดีกว่าการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N) ดังนั้นการกระจายอะซิมูทธอล จึงใช้เป็นตัวตรวจวัดคุณสมบัติในตัวกลางของอนุภาค K^+ ที่ความหนาแน่นสูง

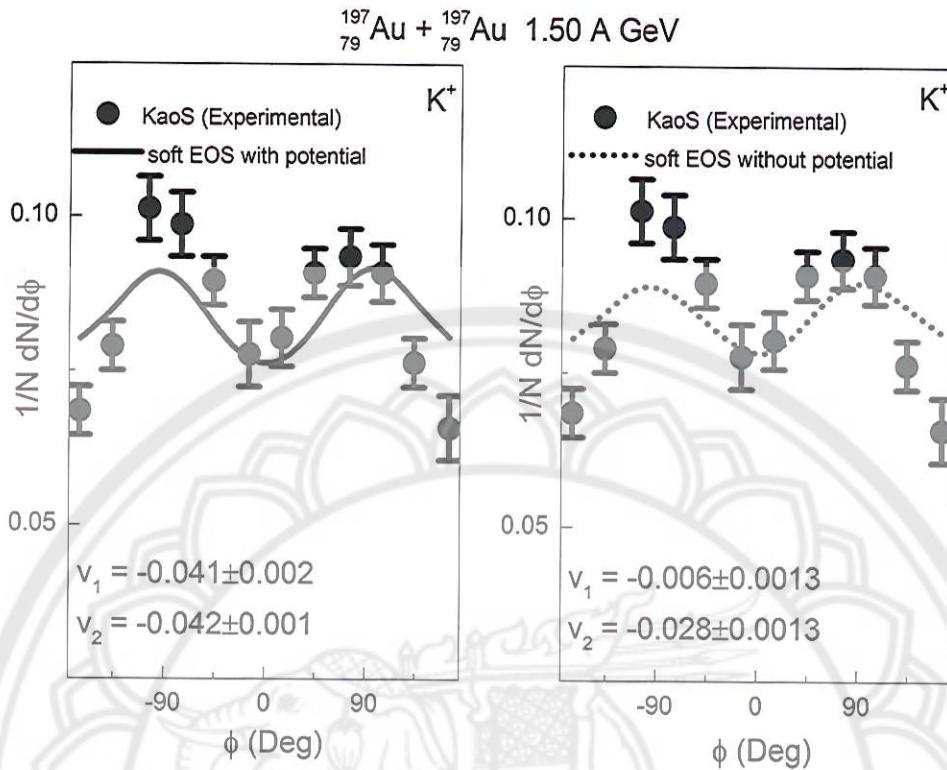
ภาพ 20 การคำนวณการกระจายอะซิมูทธอลของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ จากปฏิกิริยาการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่พลังงาน 1.50 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ ตากกระทบ $5.9 \text{ fm} < b < 10.2 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และ ไมemen ตัมส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV}/c$ โดยสัญลักษณ์วงกลมที่บแสดงผล การทดลองของ KaoS [2] เทียบกับเส้นทึบแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการ สถานะนิวเคลียร์แบบอ่อนโดยรวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N) และ เส้นประแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบแข็งโดยรวม ศักย์ของ เคอน-นิวเคลียน (K^+N)

จากภาพ 20 เป็นการคำนวณการกระจายอะซิมูทธอลของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ ด้วยปฏิกิริยาการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่ระดับพลังงาน 1.50 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ตากกระทบ $5.9 \text{ fm} < b < 10.2 \text{ fm}$ และค่าแร็พิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และไม่ เมนตัมส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV/c}$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบอ่อนจะมีค่าใกล้เคียงกับสมการสถานะแบบแข็ง และเมื่อเพิ่มการคำนวณค่าศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N) ลงในสมการสถานะแบบอ่อนและสมการสถานะแบบแข็ง จะทำให้ผลการทดลองทางทฤษฎีมีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [2]

ภาพ 21 การคำนวณการกระจายอะซิมูทธอลของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ จากปฏิกิริยาการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่พลังงาน 1.50 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ตากกระทบ $5.9 \text{ fm} < b < 10.2 \text{ fm}$ และค่าแร็พิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และไม่ เมนตัมส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV/c}$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทึบแสดงผลการทดลองของ KaoS [2] เทียบกับเส้นทึบแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบแข็งโดยรวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N) (ภาพซ้าย) และเส้นประแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบแข็งโดยไม่รวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N) (ภาพขวา)

จากภาพ 21 เป็นการคำนวณการกระจายอะซิมูททอลของ การเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับ มุม ϕ ด้วยปฏิกิริยาการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่ระดับพลังงาน 1.50 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ ตกกระทบ $5.9 \text{ fm} < b < 10.2 \text{ fm}$ และค่าแรพิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และไม่ เมนตัมส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV/c}$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบแข็งของการรวมศักย์ และไม่รวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) พบร่วมกับผลของการทดลอง K^+N มีผลต่อรูปแบบการ ปลดปล่อยของอนุภาค K^+ โดยที่ค่าการให้หลังวงรี (v_2) มีค่าน้อยกว่าศูนย์จึงทำให้เกิดแรงผลัก ซึ่ง ศักย์ K^+N เป็นแรงผลักเพราะระนาบของการเกิดมิทิศตั้งฉาก (out-of-plane) กับระนาบปฏิกิริยา ดังนั้นการคำนวณการให้หลังตรงและการให้หลังวงรีโดยรวมศักย์เคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) จะมี แนวโน้มสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [2] โดยค่าการให้หลังตรงและค่าการให้หลังวงรี ของการรวมศักย์และไม่รวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) จะมีค่า $v_1 = -0.023 \pm 0.0016$ $v_2 = -0.062 \pm 0.0016$ (ภาพซ้าย) และ $v_1 = -0.008 \pm 0.0011$ $v_2 = -0.034 \pm 0.0011$ (ภาพขวา)

ภาพ 22 การคำนวณการกระจายอะซิมูทอลของภารเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับมุม ϕ จากปฏิกิริยาการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่พลังงาน 1.50 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ ตักษะทบ $5.9 \text{ fm} < b < 10.2 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และไมemen ต้มส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV}/c$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทึบแสดงผล การทดลองของ KaoS [2] เทียบกับเส้นทึบแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการ สถานะนิวเคลียร์แบบแข็งโดยรวมศักย์ของเคอนอน-นิวคลีอ่อน (K^+N) (ภาพซ้าย) และเส้นประแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะนิวเคลียร์แบบแข็งโดยไม่รวมศักย์ของเคอนอน-นิวคลีอ่อน (K^+N) (ภาพขวา)

จากภาพ 22 เป็นการคำนวณการกระจายอะซิมูทอลของภารเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับ มุม ϕ ด้วยปฏิกิริยาการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่ระดับพลังงาน 1.50 A GeV โดยใช้พารามิเตอร์ ตักษะทบ $5.9 \text{ fm} < b < 10.2 \text{ fm}$ และค่าแรพิดิตี้ $0.3 < y / y_{beam} < 0.7$ และไมemen ต้มส่งผ่านมีค่า $0.2 < p_t < 0.8 \text{ GeV}/c$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบแข็งของกราฟรวมศักย์ และไม่รวมศักย์ของเคอนอน-นิวคลีอ่อน (K^+N) พบร่วมกันที่ศักย์ของศักย์ K^+N มีผลต่อรูปแบบการ ปลดปล่อยของอนุภาค K^+ โดยที่ค่าการแหลมเรืองรีมี (v_2) ค่าน้อยกว่าศูนย์จึงทำให้เกิดแรงผลัก ซึ่ง ศักย์ K^+N เป็นแรงผลักเพราะวนานของภารเกิดมีทิศตั้งฉาก (out-of-plane) กับระนาบปฏิกิริยา

ดังนั้นการคำนวณการไหลเชิงตรงและการไหลเชิงวงรีโดยรวมศักย์เคอน-นิวคลีอ่อน (K^+N) จะมีแนวโน้มสอดคล้องกับผลการทดลองของกลุ่ม KaoS [2] โดยค่าการไหลเชิงตรงและค่าการไหลเชิงวงรีของการรวมศักย์และไม่รวมศักย์ของเคอน-นิวคลีอ่อน (K^+N) จะมีค่า $v_1 = -0.041 \pm 0.002$ $v_2 = -0.042 \pm 0.001$ (ภาพข้าง) และ $v_1 = -0.006 \pm 0.0013$ $v_2 = -0.03 \pm 0.0013$ (ภาพขวา)

ตาราง 4 แสดงค่าการไหลแบบส่งผ่าน v_1 และการไหลเชิงวงรี v_2 เปรียบเทียบผลการทดลองของ KaoS [2] และผลการคำนวณโดยรวมศักย์ และไม่รวมศักย์ K^+N จากการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่ระดับพลังงาน 1.50 A GeV โดยสมการสถานะแบบแข็ง

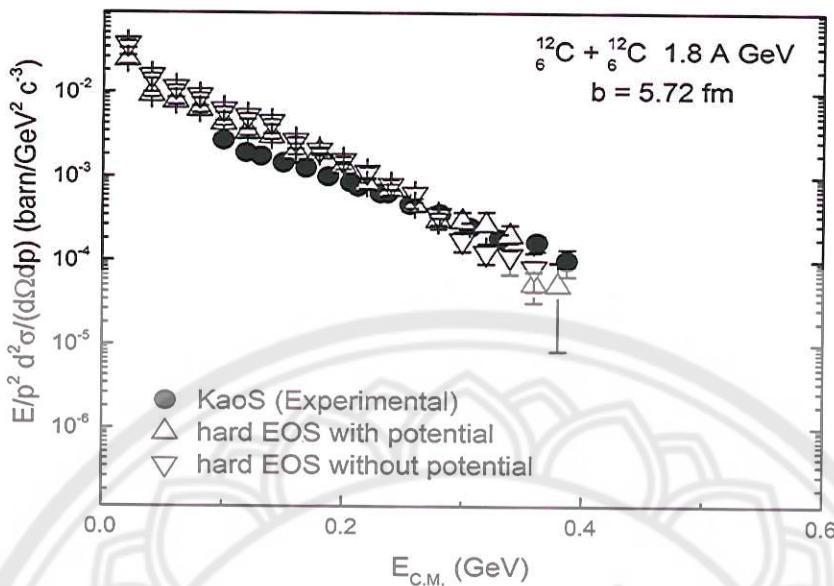
การไหล	ผลการทดลอง	รวมศักย์ K^+N	ไม่รวมศักย์ K^+N
การไหลเชิงตรง (v_1)	0.04 ± 0.01	-0.023 ± 0.0016	-0.008 ± 0.0011
การไหลเชิงวงรี (v_2)	-0.09 ± 0.03	-0.062 ± 0.0016	-0.034 ± 0.0011

ตาราง 5 แสดงค่าการไหลแบบส่งผ่าน v_1 และการไหลเชิงวงรี v_2 เปรียบเทียบผลการทดลองของ KaoS [2] และผลการคำนวณโดยรวมศักย์ และไม่รวมศักย์ K^+N จากการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่ระดับพลังงาน 1.50 A GeV โดยสมการสถานะแบบอ่อน

การไหล	ผลการทดลอง	รวมศักย์ K^+N	ไม่รวมศักย์ K^+N
การไหลเชิงตรง (v_1)	0.04 ± 0.01	-0.041 ± 0.002	-0.006 ± 0.0013
การไหลเชิงวงรี (v_2)	-0.09 ± 0.03	-0.042 ± 0.001	-0.030 ± 0.0013

ภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาคนัก K^+

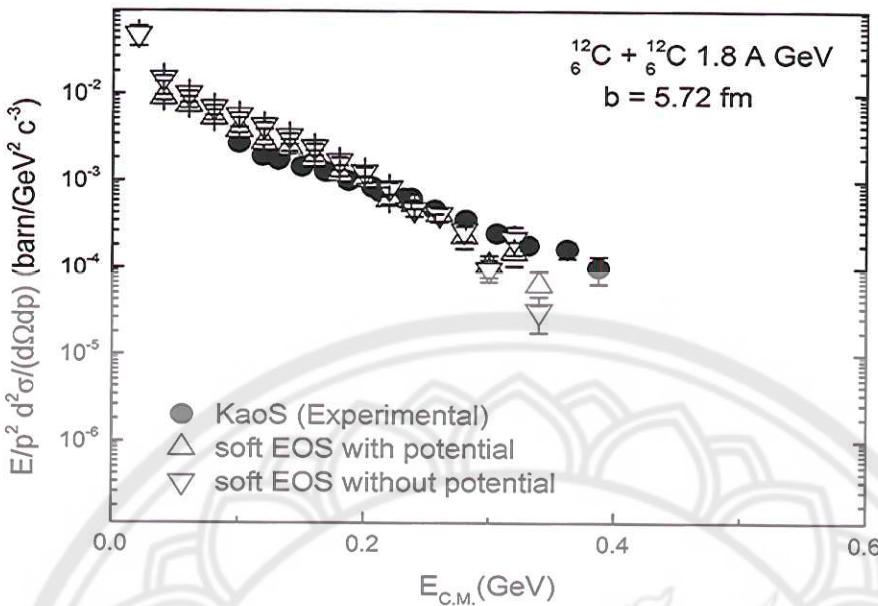
ผลการวิเคราะห์ภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาคนัก K^+ เทียบกับพลังงานของปฏิกิริยาการชนระหว่าง $^{12}_6\text{C} + ^{12}_6\text{C}$ ที่ระดับพลังงานในการเข้าชน 1.8 A GeV โดยกำหนดค่าพารามิเตอร์ ตกกระทบต่ำสุด ($b_{min} = 3.70 \text{ fm}$) และค่าพารามิเตอร์ตกกระทบสูงสุด ($b_{max} = 5.72 \text{ fm}$) ที่มุมเชิงข้าง $q_{C.M.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ ดังภาพ 23, 24, 25 และ 26

ภาพ 23 การคำนวณภาคตัดขวางของการเกิด K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ ($E_{c.m.}$)

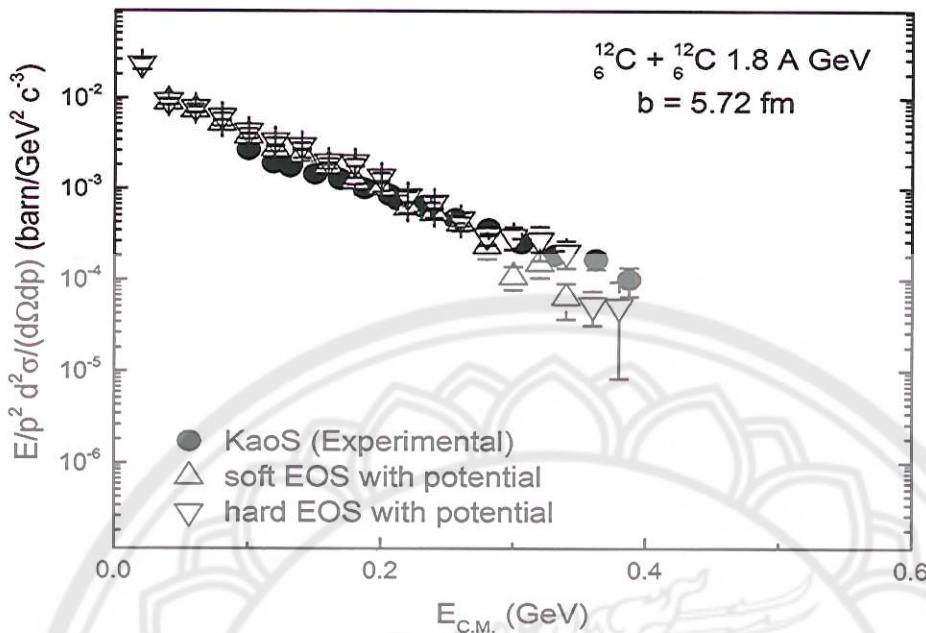
จากปฏิกริยาการชนของ $^{12}_6C + ^{12}_6C$ ที่พลังงาน 1.8 A GeV ที่มุ่งเชิงข้าว $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทึบแสดงผลการทดลองของ KaoS [30] เทียบกับสัญลักษณ์สามเหลี่ยมหงายแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบแข็งโดยรวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียร์ (K^+N) และสัญลักษณ์สามเหลี่ยมคว่ำแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบแข็งโดยไม่รวมศักย์ ของเคอ่อน-นิวเคลียร์ (K^+N)

จากการ 23 เป็นการคำนวณภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาคน้ำ K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ $E_{c.m.}$ (GeV) จากปฏิกริยาการชนของ $^{12}_6C + ^{12}_6C$ ที่พลังงาน 1.8 A GeV โดยกำหนดค่าพารามิเตอร์กระบทดำสุด ($b_{min} = 3.70$ fm) และค่าพารามิเตอร์กระบทสูงสุด ($b_{max} = 5.72$ fm) ที่มุ่งเชิงข้าว $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบแข็ง เมื่อการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียร์ (K^+N) ลงในสมการสถานะแบบแข็ง ซึ่งจะทำให้ได้ว่าผลการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียร์ (K^+N) จะทำให้เกิดอนุภาคน้ำ K^+ เกิดขึ้นมากและเห็นได้ชัดว่าผลการคำนวณมีค่าสูงกว่าการคำนวณโดยรวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียร์ (K^+N) แต่การคำนวณโดยการรวมศักย์เคอ่อน-นิวเคลียร์ของ Brown กับ Rho ของเคอ่อนที่เกิดขึ้นทำให้มีเมนตัมส่วนของสเปกตรัมมีค่าลดลง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผลการคำนวณโดยรวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียร์ (K^+N) มีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [30]

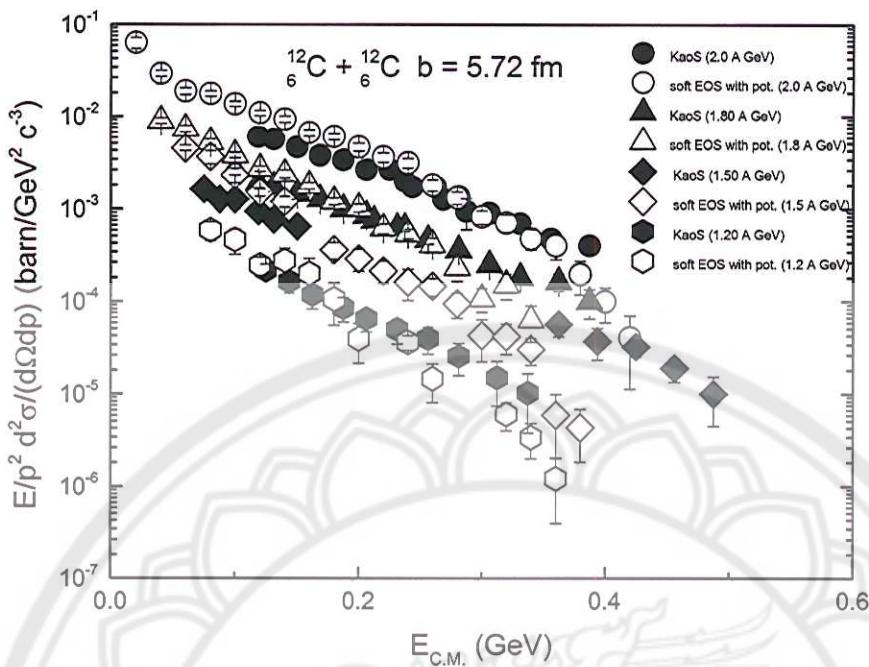
ภาพ 24 การคำนวณภาคตัดขวางของการเกิด K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ ($E_{c.m.}$) จากปฏิกริยาการชนของ $^{12}_6C + ^{12}_6C$ ที่พลังงาน 1.8 A GeV ที่มุ่งเชิงข้าว $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทึบแสดงผลการทดลองของ KaoS [30] เทียบกับสัญลักษณ์สามเหลี่ยมหงายแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบอ่อนและรวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียร์ (K^+N) และสัญลักษณ์สามเหลี่ยมครึ่งแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบอ่อนและไม่รวมศักย์ ของเคอน-นิวเคลียร์ (K^+N)

จากภาพ 24 เป็นการคำนวณภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ $E_{c.m.}$ (GeV) จากปฏิกริยาการชนของ $^{12}_6C + ^{12}_6C$ ที่พลังงาน 1.8 A GeV โดยกำหนดค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทำสุด ($b_{min} = 3.70$ fm) และค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทบสูงสุด ($b_{max} = 5.72$ fm) ที่มุ่งเชิงข้าว $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบอ่อน เมื่อการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียร์ (K^+N) ลงในสมการสถานะแบบอ่อน ซึ่งจะทำให้ได้ว่าผลการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียร์ (K^+N) จะทำให้เกิดอนุภาค K^+ เกิดขึ้นมากและเห็นได้ชัดว่าผลการคำนวณมีค่าสูงกว่าการคำนวณโดยรวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียร์ (K^+N) แต่การคำนวณโดยการรวมศักย์เคอน-นิวเคลียร์ของ Brown กับ Rho ของเคอนที่เกิดขึ้นทำให้ไม่ เมนตัมส่วนของสเปกตรัมมีค่าลดลง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผลการคำนวณโดยรวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียร์ (K^+N) มีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [30]

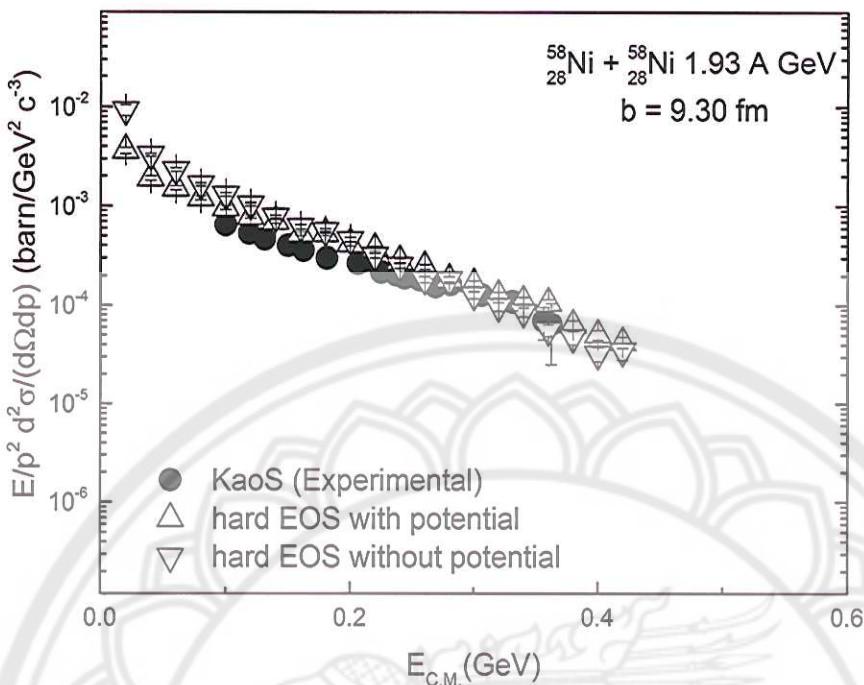
ภาพ 25 การคำนวณภาคตัดขวางของการเกิด K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ ($E_{c.m.}$) จากปฏิกริยาการชนของ $^{12}_C + ^{12}_C$ ที่พลังงาน 1.8 A GeV ที่มุ่งเชิงข้าว $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทีบแสดงผลการทดลองของ KaoS [30] เทียบกับสัญลักษณ์สามเหลี่ยมหงายแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบอ่อนโดยรวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียชน (K^+N) และสัญลักษณ์สามเหลี่ยมกว้างแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบแข็งโดยรวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียชน (K^+N)

จากภาพ 25 เป็นการคำนวณภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ $E_{c.m.}$ (GeV) จากปฏิกริยาการชนของ $^{12}_C + ^{12}_C$ ที่พลังงาน 1.8 A GeV โดยกำหนดค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทำสุด ($b_{min} = 3.70 \text{ fm}$) และค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทบสูงสุด ($b_{max} = 5.72 \text{ fm}$) ที่มุ่งเชิงข้าว $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบอ่อน จะมีค่าใกล้เคียงกับสมการสถานะแบบแข็ง เมื่อเพิ่มการคำนวณศักย์ของเคออน-นิวเคลียชน (K^+N) ลงในสมการสถานะแบบอ่อน และสมการสถานะแบบแข็ง จะทำให้ได้ว่าผลการคำนวณทางทฤษฎีมีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [30]

ภาพ 26 การคำนวณภาคตัดขวางของการเกิด K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ ($E_{c.m.}$) จากปฏิกิริยาการชนของ $^{12}_6C + ^{12}_6C$ ที่พลังงาน 2.0 1.8 1.5 และ 1.2 A GeV ที่มุ่งเน็งข้าว $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทึบ สามเหลี่ยมทึบ ข้าว หلامตัดทึบ และหกเหลี่ยมทึบ แสดงผลการทดลองของ KaoS [30] เทียบกับสัญลักษณ์วงกลมโปร่ง สามเหลี่ยมโปร่ง ข้าวหلامตัดโปร่ง และหกเหลี่ยมโปร่ง แสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบอ่อนและรวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียน (K^+N)

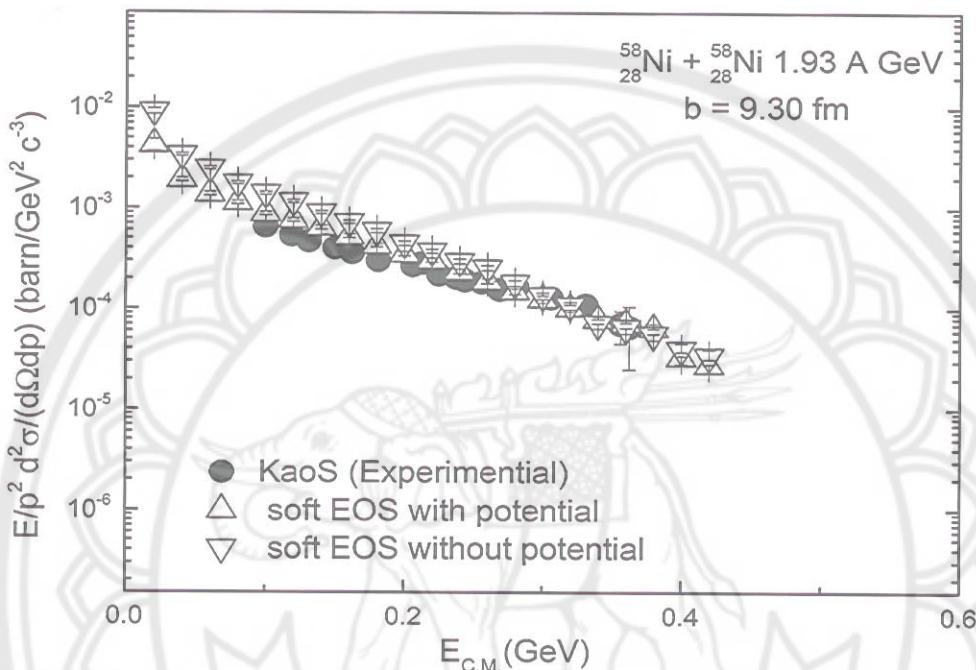
จากภาพ 26 เป็นการคำนวณภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ $E_{c.m.}$ (GeV) จากปฏิกิริยาการชนของ $^{12}_6C + ^{12}_6C$ ที่พลังงาน 2.0 1.8 1.5 และ 1.2 A GeV โดยกำหนดค่าพารามิเตอร์ต่อกำหนด ($b_{min} = 3.70$ fm) และค่าพารามิเตอร์ตากำหนด ($b_{max} = 5.72$ fm) ที่มุ่งเน็งข้าว $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบอ่อน เมื่อเพิ่มการคำนวณศักย์ของเคออน-นิวเคลียน (K^+N) ในแต่ละพลังงาน จะพบว่าภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาค K^+ เพิ่มขึ้น เมื่อพลังงาน $E_{c.m.}$ (GeV) มีค่าเพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [30]

ภาพ 27 การคำนวณภาคตัดขวางของการเกิด K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ ($E_{C.M.}$) จากปฏิกริยาการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่พลังงาน 1.93 A GeV ที่มุ่งเชิงข้าว $q_{C.M.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ โดยสัญลักษณ์วงกลมที่บีแสดงผลการทดลองของ KaoS [30] เทียบกับสัญลักษณ์สามเหลี่ยมหนาแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบแข็งและรวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) และสัญลักษณ์สามเหลี่ยมครึ่งแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบแข็งและไม่รวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N)

จากภาพ 27 เป็นการคำนวณภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ $E_{C.M.}$ (GeV) จากปฏิกริยาการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่พลังงาน 1.93 A GeV โดยกำหนดค่าพารามิเตอร์ต่ำสุด ($b_{min} = 6.25$ fm) และค่าพารามิเตอร์ต่ำสูงสุด ($b_{max} = 9.30$ fm) ที่มุ่งเชิงข้าว $q_{C.M.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบแข็ง เมื่อการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) ลงในสมการสถานะแบบแข็ง ซึ่งจะทำให้ได้ว่าผลการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) จะทำให้เกิดอนุภาค K^+ เกิดขึ้นมากและเห็นได้ชัดว่าผลการคำนวณมีค่าสูงกว่าการคำนวณโดยรวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) แต่การคำนวณโดยการรวมศักย์เคอ่อน-นิวเคลียนของ Brown กับ Rho

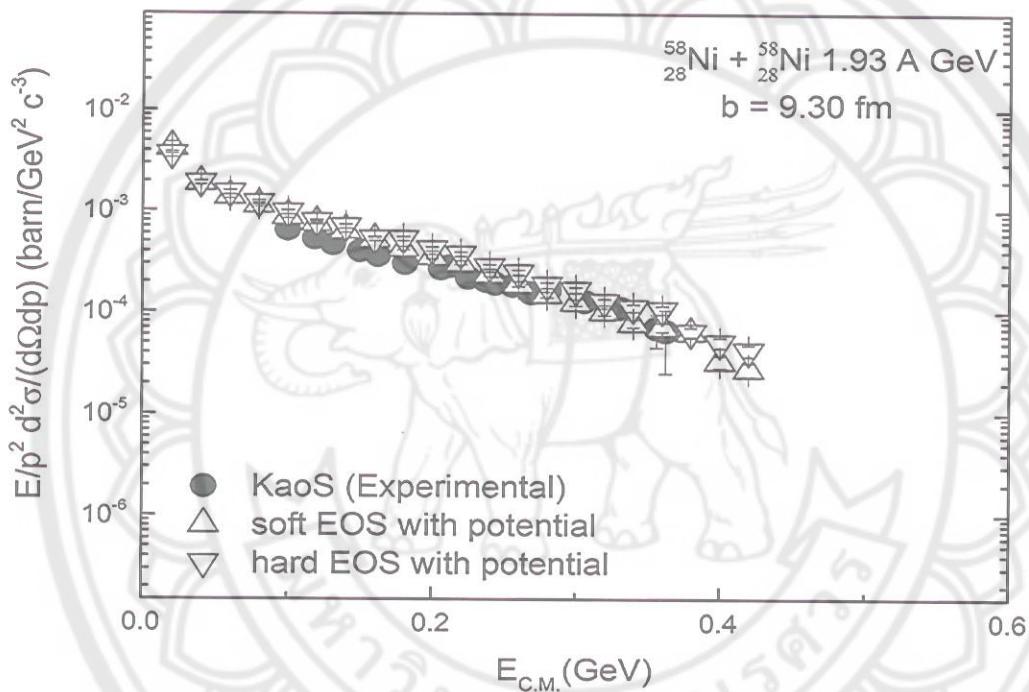
ของเคอนที่เกิดขึ้นทำให้มีเมนตัมส่วนของสเปกตรัมมีค่าลดลง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผลการคำนวณโดยรวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N) มีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [30]

ภาพ 28 การคำนวณภาคตัดขวางของการเกิด K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ ($E_{c.m.}$) จากปฏิกิริยาการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่พลังงาน 1.93 A GeV ที่มุมเชิงข้าม $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ โดยสัญลักษณ์วงกลมที่บแสดงผลการทดลองของ KaoS [30] เทียบกับสัญลักษณ์สามเหลี่ยมหงายแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบอ่อนโดยรวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N) และสัญลักษณ์สามเหลี่ยมคว่ำแสดงผลการคำนวณ โดยใช้สมการสถานะแบบอ่อนโดยไม่รวมศักย์ ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N)

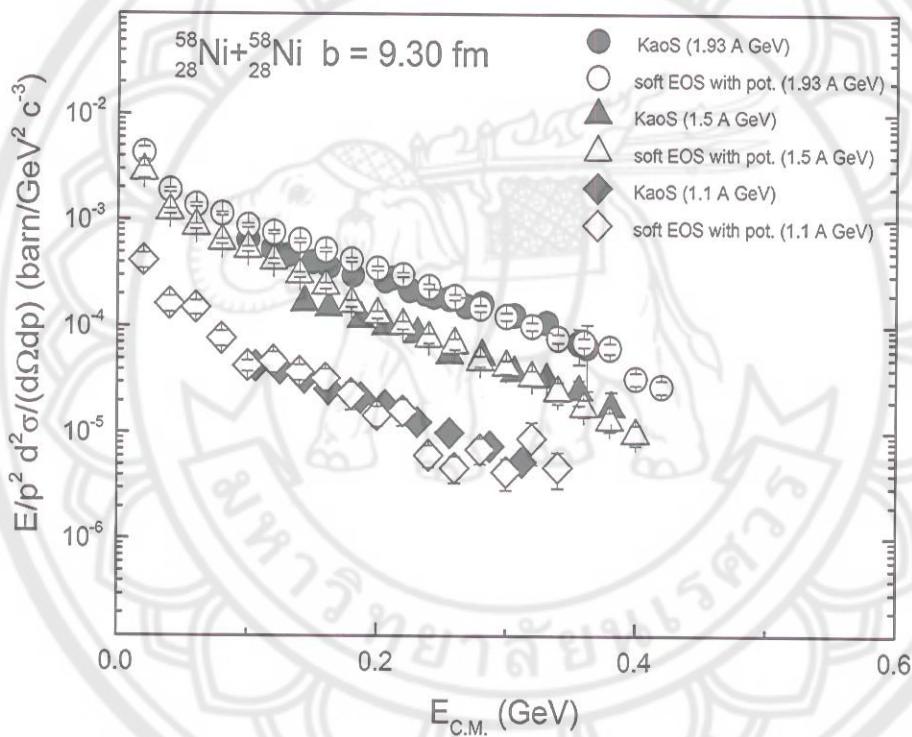
จากภาพ 28 เป็นการคำนวณภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ $E_{c.m.}$ (GeV) จากปฏิกิริยาการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่พลังงาน 1.93 A GeV โดยกำหนดค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทำสุด ($b_{min} = 6.25$ fm) และค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทบสูงสุด ($b_{max} = 9.30$ fm) ที่มุมเชิงข้าม $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบอ่อน เมื่อการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N) ลงในสมการสถานะแบบอ่อน

ซึ่งจะทำให้ได้ว่าผลการคำนวณโดยไม่วิเคราะห์ศักย์ของเคออน-นิวเคลียร์ (K^+N) จะทำให้เกิดอนุภาค K^+ เกิดขึ้นมากและเห็นได้ชัดว่าผลการคำนวณมีค่าสูงกว่าการคำนวณโดยวิเคราะห์ศักย์ของ เคออน-นิวเคลียร์ (K^+N) แต่การคำนวณโดยการรวมศักย์เคออน-นิวเคลียร์ของ Brown กับ Rho ของเคออนที่เกิดขึ้นทำให้ไม่เห็นต้มส่วนของスペกตรัมมีค่าลดลง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผลการคำนวณโดยวิเคราะห์ศักย์ของเคออน-นิวเคลียร์ (K^+N) มีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [30]

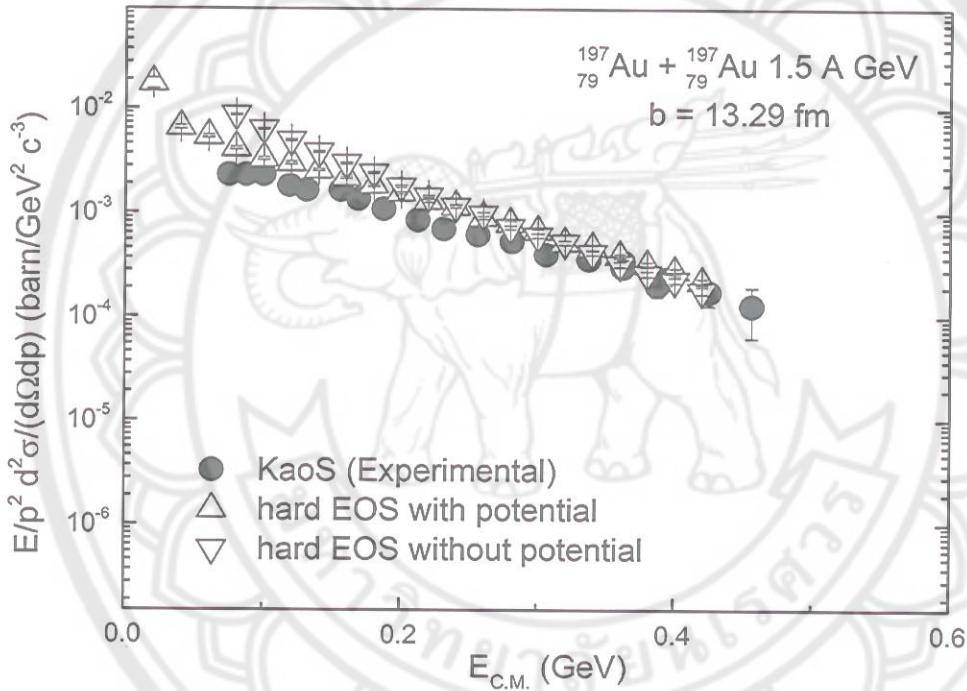
ภาพ 29 การคำนวณภาคตัดขวางของการเกิด K^+ เทียบกับพลังงาน隼 ($E_{c.m.}$) จากปฏิกิริยาการชนของ $^{58}_{28}\text{Ni} + ^{58}_{28}\text{Ni}$ ที่พลังงาน 1.93 A GeV ที่มุมเชิงข้าม $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ โดยสัญลักษณ์วงกลมที่บีบแสดงผลการทดลองของ KaoS [30] เทียบกับสัญลักษณ์สามเหลี่ยมหมายแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบอ่อนโดยรวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียร์ (K^+N) และสัญลักษณ์สามเหลี่ยมค่าว่าแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบแข็งโดยรวมศักย์ ของเคออน-นิวเคลียร์ (K^+N)

จากภาพ 29 เป็นการคำนวณภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ $E_{C.M.}$ (GeV) จากปฏิกริยาการชนของ $^{58}_{28}Ni + ^{58}_{28}Ni$ ที่พลังงาน 1.93 A GeV โดยกำหนดค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทำสุด ($b_{min} = 6.25$ fm) และค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทบสูงสุด ($b_{max} = 9.30$ fm) ที่มุมเชิงชี้ $q_{C.M.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบอ่อน จะมีค่าใกล้เคียงกับสมการสถานะแบบแข็ง เมื่อเพิ่มการคำนวณศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N) ลงในสมการสถานะแบบอ่อน และสมการสถานะแบบแข็ง ซึ่งจะทำให้ผลการคำนวณทางทฤษฎีมีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [30]

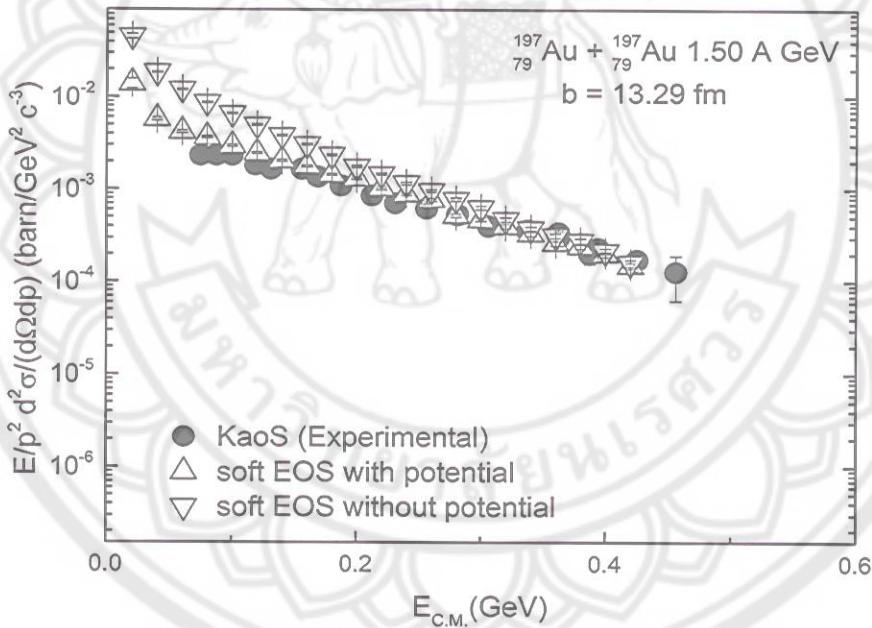
ภาพ 30 การคำนวณภาคตัดขวางของการเกิด K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ ($E_{C.M.}$) จากปฏิกริยาการชนของ $^{58}_{28}Ni + ^{58}_{28}Ni$ ที่พลังงาน 1.93 1.5 และ 1.1 A GeV ที่มุมเชิงชี้ $q_{C.M.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทึบ สามเหลี่ยมทึบ และข้าวหลามตัดทึบ แสดงผลการทดลองจาก KaoS [30] เทียบกับสัญลักษณ์วงกลมโปร่ง สามเหลี่ยมโปร่ง และข้าวหลามตัดโปร่ง แสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบอ่อนโดยรวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N)

จากภาพ 30 เป็นการคำนวณภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ $E_{C.M.}$ (GeV) จากปฏิกริยาการชนของ $^{58}_{28} Ni + ^{58}_{28} Ni$ ที่พลังงาน 1.93 A 1.5 และ 1.1 A GeV โดยกำหนดค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทำสูด ($b_{min} = 6.25$ fm) และค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทสูงสุด ($b_{max} = 9.30$ fm) ที่มุมเชิงข้อ $q_{C.M.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบอ่อน เมื่อเพิ่มการคำนวณศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N) ในแต่ละพลังงาน จะพบว่าภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาค K^+ เพิ่มขึ้น เมื่อพลังงาน $E_{C.M.}$ (GeV) มีค่าเพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [30]

ภาพ 31 การคำนวณภาคตัดขวางของการเกิด K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ ($E_{C.M.}$) จากปฏิกริยาการชนของ $^{197}_{79} Au + ^{197}_{79} Au$ ที่พลังงาน 1.5 A GeV ที่มุมเชิงข้อ $q_{C.M.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทีบแสดงผลการทดลองของ KaoS [30] เทียบกับสามเหลี่ยมหงายแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบแข็งและรวมศักย์ของเคอน-นิวเคลียน (K^+N) และสัญลักษณ์สามเหลี่ยมครึ่งแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบแข็งโดยไม่รวมศักย์เคอน-นิวเคลียน (K^+N)

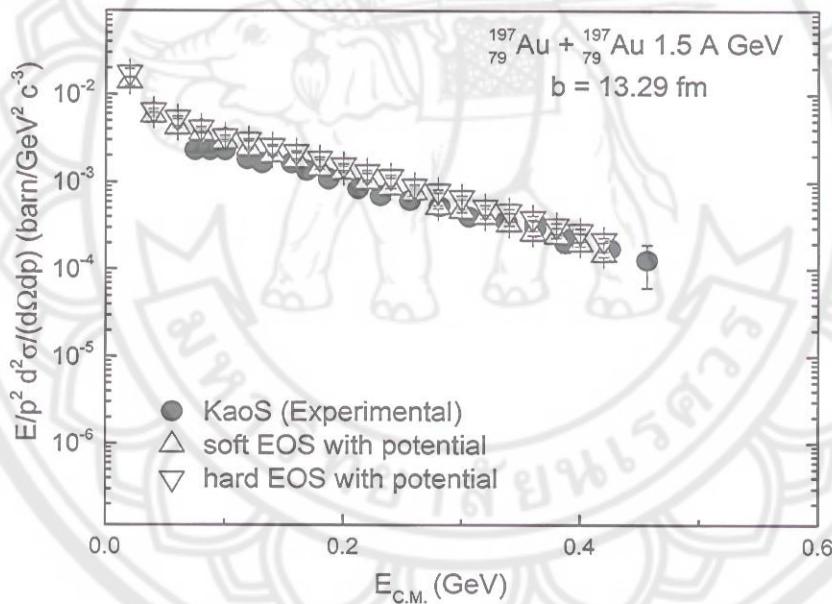
จากภาพ 31 เป็นการคำนวณภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับพลังงาน จลน์ $E_{c.m.}$ (GeV) จากปฏิกิริยาการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่พลังงาน 1.5 A GeV โดยกำหนดค่าพารามิเตอร์ตักษะที่ต่ำสุด ($b_{min} = 9.40 \text{ fm}$) และค่าพารามิเตอร์ตักษะที่สูงสุด ($b_{max} = 13.29 \text{ fm}$) ที่มุมเชิงชี้ $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบแข็ง เมื่อการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) ลงในสมการสถานะแบบแข็ง ซึ่งจะทำให้ได้ว่าผลการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) จะทำให้เกิดอนุภาค K^+ เกิดขึ้นมากและเห็นได้ชัดว่าผลการคำนวณมีค่าสูงกว่าการคำนวณโดยรวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) แต่การคำนวณโดยการรวมศักย์เคอ่อน-นิวเคลียนของ Brown กับ Rho ของเคอ่อนที่เกิดขึ้นทำให้มีเมนตัมส่วนของสเปกตรัมมีค่าลดลง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผลการคำนวณโดยรวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) มีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [30]

ภาพ 32 การคำนวณภาคตัดขวางของการเกิด K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ ($E_{c.m.}$)

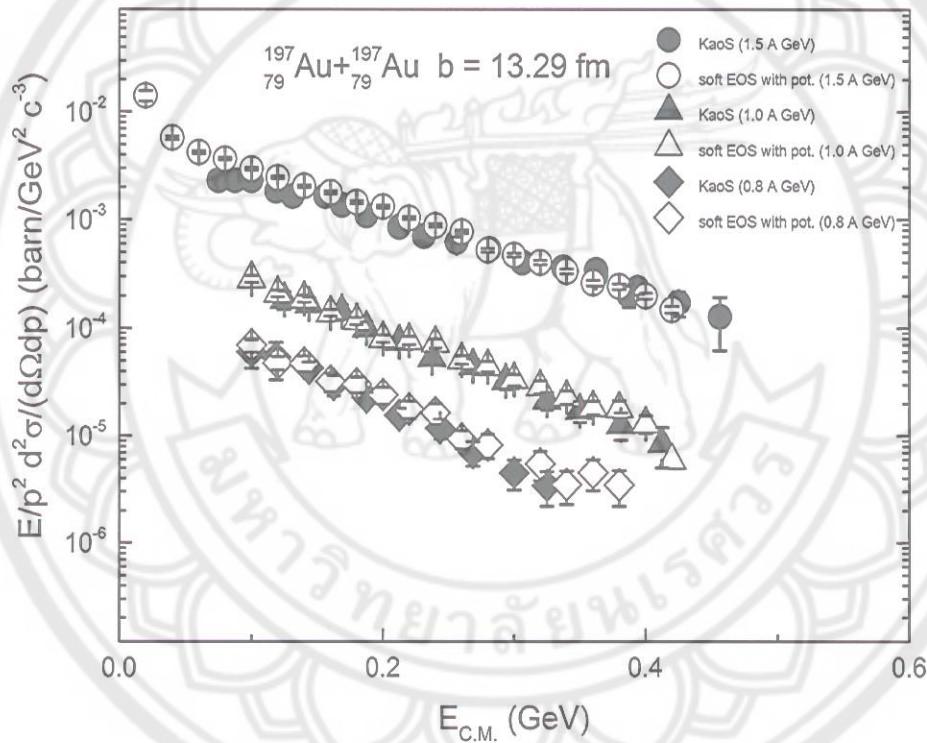
จากปฏิกิริยาการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่พลังงาน 1.5 A GeV ที่มุมเชิงชี้ $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ โดยสัญลักษณ์วงกลมที่บแสดงผลการทดลองของ KaoS [30] เทียบกับสัญลักษณ์สามเหลี่ยมหงายแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบอ่อนโดยรวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) และสัญลักษณ์สามเหลี่ยมคว่ำแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบอ่อนโดยไม่รวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N)

จากภาพ 32 เป็นการคำนวณภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ $E_{c.m.}$ (GeV) จากปฏิกริยาการชนของ $^{197}_{79} \text{Au} + ^{197}_{79} \text{Au}$ ที่พลังงาน 1.5 A GeV โดยกำหนดค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทำสุด ($b_{min} = 9.40 \text{ fm}$) และค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทบสูงสุด ($b_{max} = 13.29 \text{ fm}$) ที่มุมเชิงช้า $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบอ่อน เมื่อการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียน (K^+N) ลงในสมการสถานะแบบอ่อน ซึ่งจะทำให้ได้ว่าผลการคำนวณโดยไม่รวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียน (K^+N) จะทำให้เกิดอนุภาค K^+ เกิดขึ้นมากและเห็นได้ชัดว่าผลการคำนวณมีค่าสูงกว่าการคำนวณโดยรวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียน (K^+N) แต่การคำนวณโดยการรวมศักย์เคออน-นิวเคลียนของ Brown กับ Rho ของเคออนที่เกิดขึ้นทำให้ไม่มีผลตั้มส่วนของสเปกตรัมมีค่าลดลง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผลการคำนวณโดยรวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียน (K^+N) มีแนวโน้มที่จะลดคล่องกับผลการทดลองของ KaoS [30]

ภาพ 33 การคำนวณภาคตัดขวางของการเกิด K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ ($E_{c.m.}$) จากปฏิกริยาการชนของ $^{197}_{79} \text{Au} + ^{197}_{79} \text{Au}$ ที่พลังงาน 1.5 A GeV ที่มุมเชิงช้า $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ โดยสัญลักษณ์วงกลมที่บีบแสดงผลการทดลองของ KaoS [30] เทียบกับสัญลักษณ์สามเหลี่ยมหงายแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบอ่อนโดยรวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียน (K^+N) และสัญลักษณ์สามเหลี่ยมครึ่งแสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบแข็งโดยรวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียน (K^+N)

จากภาพ 33 เป็นการคำนวณภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ $E_{c.m.}$ (GeV) จากปฏิกริยาการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่พลังงาน 1.5 A GeV โดยกำหนดค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทำสุด ($b_{min} = 9.40 \text{ fm}$) และค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทบสูงสุด ($b_{max} = 13.29 \text{ fm}$) ที่มุมเชิงชี้ $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบอ่อน จะมีค่าใกล้เคียงกับสมการสถานะแบบแข็ง เมื่อเพิ่มการคำนวณศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N) ลงในสมการสถานะแบบอ่อน และสมการสถานะแบบแข็ง ซึ่งจะทำให้ผลการคำนวณทางทฤษฎีมีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับผลการทดลองที่ได้จากห้องปฏิบัติการ KaoS [30]

ภาพ 34 การคำนวณภาคตัดขวางของการเกิด K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ ($E_{c.m.}$) จากปฏิกริยาการชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่พลังงาน 1.5, 1.0 และ 0.8 A GeV ที่มุมเชิงชี้ $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ โดยสัญลักษณ์วงกลมทึบ สามเหลี่ยมทึบ และข้าวหลามตัดทึบ แสดงผลการทดลองของ KaoS [30] เทียบกับสัญลักษณ์วงกลมโปร่ง สามเหลี่ยมโปร่ง และข้าวหลามตัดโปร่ง แสดงผลการคำนวณโดยใช้สมการสถานะแบบอ่อนโดยรวมศักย์ของเคอ่อน-นิวเคลียน (K^+N)

จากภาพ 34 เป็นการคำนวณภาคตัดขวางของการเกิดอนุภาค K^+ เทียบกับพลังงานจลน์ $E_{c.m.}$ (GeV) จากปฏิกรณ์การชนของ $^{197}_{79}\text{Au} + ^{197}_{79}\text{Au}$ ที่พลังงาน $1.5 \quad 1.0 \quad$ และ 0.8 A GeV โดยกำหนดค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทำสุด ($b_{min} = 9.40$ fm) และค่าพารามิเตอร์ตักษะทบทสูงสุด ($b_{max} = 13.29$ fm) ที่มุมเชิงข้าว $q_{c.m.} = 90^\circ \pm 10^\circ$ ผลจากการคำนวณทางทฤษฎีด้วยสมการสถานะแบบอ่อน เมื่อเพิ่มการคำนวณศักย์ของเคออน-นิวเคลียร์ (K^+N) ในแต่ละพลังงาน ลงในสมการสถานะแบบอ่อน จะพบว่าการคำนวณโดยการรวมศักย์เคออน-นิวเคลียร์ของ Brown กับ Rho ของเคออนที่เกิดขึ้นทำให้มีเมนตัมส่วนของสเปกตรัมมีค่าลดลง ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ผลการคำนวณโดยรวมศักย์ของเคออน-นิวเคลียร์ (K^+N) มีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับผลการทดลองของ KaoS [30]

